

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpilddarbo
komitejas orgāns

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRIS REIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventpils iela № 19
Tālrunis № 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18.
Numurs maksā 15 kap.

№ 127 (2016)

Svētdien, 1957. g. 27. oktobris

13. gads

MECHANIZATORI, raženāku darbu saistību izpildei

Tuvākajos divos trijos gados katram lauksaimniecības artelim krietni jāpalielina lopu produktivitāti, lauksaimniecības kultūru ražas. Galvenā loma šo uzdevumu veikšanā ir rajona mašīnu un traktoru stacijām. Mechanizatori arī uzņēmies paaugstinātās socialistiskās sacensības saistības. Piemēram, stājoties socialistiskajā sacensībā ar Kabiles MTS, Kuldīgas MTS mechanizatori apņēmaš gada plānu izpildīt par 102 proc., ar katru traktoru DT-54 izstrādāt 1160 ha mīkstā arumā, bet ar KD-35 — 540 ha. Paaugstinātās saistības uzņēmās arī Kabiles MTS traktoristi. Kā tad mechanizatori pilda saistības?

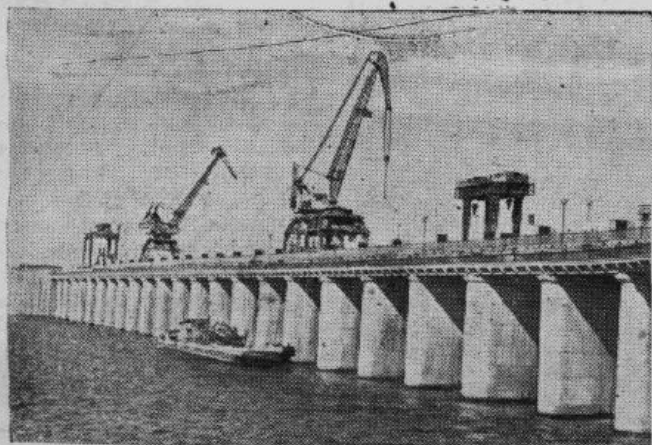
Jāsaka, ka zināmi panākumi gūti abās mašīnu un traktoru stacijās. Kabiles MTS gada plānu izpildījuši par 88,5 proc., izstrādājot uz katru 15 ZS traktoru 297,8 ha mīkstā arumā. Kolchozā „Socialisma ceļš” jau izpildīts rudens aršanas plāns. Tanī pat laikā kuldīdznieki gada uzdevumu veikusi par 85 proc., bet rēķinot uz katru 15 ZS traktoru aizsteigušies kabilniekiem priekšā par 65,2 ha mīkstā arumā.

Vairākas traktoristu brigades krietni pārsniegušas gada uzdevumu. Piemēram, Kabiles MTS brigadieris b. Rubenā vadītā traktoristu brigādē gada plānu veikusi par 164,4 procentiem. Brigades traktoristi b. Zanders un Veisbergs izpildījuši gandrīz divu gadu normas. Katmiņu MTS labākos panākumus guvuši 12. traktoru brigades laudis brigadieris b. Vaivada vadībā, izpildot gada plānu par 132,5 proc. Pavisam Kuldīgas MTS gada plānu izpildījušas 5 traktoristu brigades, bet Kabiles — 6.

Tomēr līdzās šiem sasniegumiem vērojami arī daudzi trūkumi, kas kavē saistību izpildi. Lūk, Kabiles MTS 10. traktoru brigādē Gada uzdevumu tā izpildījuši tikai par 63,1 proc. Darba disciplīna šajā brigādē ir zema. Nereti to grauj traktoristi b. Rancāns un Lācis. Nesen bijušo traktoru brigadieris b. Rībenu nācās nomaiņīt sliktā darba dēļ. Kolchozā „Dzimtene” traktorists Ansis Ābols bieži darba laikā žūpo. Kolchozu valdēm reizi par visām reizēm jānovērš piekabinātāju trūkums. It sevišķi tas sakāms par Mičurina vārdā nosaukto lauksaimniecības arteli. Kolchozā „Leņina ceļš” ir neapmierinoša traktoru brigades un laukopju saskaņa. Brigadieris Certuks necenšas uzlabot darba disciplīnu.

Pašreiz galvenais mechanizatoru uzdevums — uzart visu pavasara sējai vajadzīgo augsni rudenī. Dažos kolchozos šo darbu kavē tas, ka nav vēl novākti ar kombainu plautās labības salmi un vēlāk plautā labība. Iestājies labāks laiks, tādēļ šie lauki steidzīgi jānovāc. Traktoru arkliem jāpaplašina riteņi, lai varētu art mitrākus laukus. Pareizi darīja traktoristi kolchozā „Socialisma ceļš”, kur sliktākos laukos strādāja DT-54 traktori ar trīs četru korpusu arkliem.

Līdz gada beigām atlieks maz laika. Tāpēc maksimāli jāizmanto tehnikas jauda, lai uzartu augsni, godam izpildītu socialistiskās sacensības saistības visos veidos.

Novaja Kachovka. Kachovkas elektrostacijas dambis.

Lopkopes novāc izaudzēto ražu

Lisenko vārdā nosauktajā kolchozā šogad piefermas laucīgi aizņēma krietni lielāku platību nekā pērn — 20 hektarus. Katra lopkope apkopa 0,5 ha. Tagad visas lopkopes enerģiski strādā, lai ātrāk novāktu izaudzēto ražu. Slaucējas b. Adamsone, Klestrova, Gaule, Rode un citas jau gandrīz novākušas visu ražu. Viņas 0,5 hektara platībā izaudzējušas ap 2 tonnām kartupeļu un 10 tonnām lopbarības kāju katru.

J. Zieds

Kartupeļi novākti

Kolchozā „Proletarietis” kartupeļi novākti visā 70 ha platībā. Pirmie šo darbu pabeidza pirmās brigades (brigadieris b. Kalnmalis) laudis. Tagad brigādē novāktos kartupeļu laukus kultivē Kuldīgas MTS mechanizatori b. Jēkabsons un Šmēdiņš, bet kolchoznieki vēlreiz nolasa palikušos kartupeļus.

Nākamajam gadam vajadzīgie sēklas kartupeļi 140 tonnas atbērti un iezemoti. Kolchozs nokārtojies saistības ar valsti kartupeļu piegādē un par MTS darbu. 10 tonnas pārdotas valsts iepirkumā.

J. Kalējs

VALIJA DZEMĪTE — labākā slaucēja kolchozā

Kad lauksaimniecības artela „Latvijas strēlnieks” kantori pajautā par labākām slaucējām, tad vispirms min jaunietes Valijas Dzemītes vārdu.

Netikām līdz kūtij, kad paprāvā biešu un lopbarības kāju iaukā, kas tikpat kā novākts, sastapām neliela auguma meiteni. Izrādījās, ka to, kuru meklējām, arī atradām. Kā redzams Valija izaudzējusi bagātīgu ražu. Lūk, meitene izrauj divas bites un ātri nodarina.

— Šodien gribu pabeigt, — viņa smaidīdama saka. — Kartupeļus no turpat 0,5 ha platības novācu jau oktobra sākumā.

Kad lūdzām pastāstīt par gūtiem panākumiem piena izslaukumu kāpināšanā, viņa atbildēja:

— Līdz 1. oktobrim no katras brūnājas izslaucu 2379 litrus, bet dienā vidēji no govīs 9 — 10 litrus piena.

Valija Dzemīte ir ieguvusi labākos izslaukumus kolchozā. Taču viņas panākumi būtu vēl labāki, ja par brūnājam vairāk rūpētos valde. Tā vasarā govīs netika pilnīgi nodrošinātas ar zālo konveijeru.

Pat neticami tas, ka pirms pāris nedēļām govīs vairākas dienas nedzina ganos, un tie nu slaucējai, lai saglabātu izslaukumus, bija jābraukā pa laukiem meklēt govīm barību.

— Jā, darbs nav viegls, saka Valija Dzemīte, — taču ja ir panākumi rodas prieks, un darbs kļūst vieglāks. J. Krestīns

Papildināt un rūpīgi uzglabāt lopbarības krājumus

Lai arī atsevišķos kolchozos šogad sagādāts vairāk rupjās lopbarības nekā pērn, visumā Kuldīgas MTS zonas kolchozi vēl nav nodrošinājušies ar lopbarību pietiekamā daudzumā ziemas periodam. Rupjā lopbarība zonas kolchozos sagādāta tikai par 66,6 procentiem. Vismazāk rupjās lopbarības sagādāts kolchozā „Komunisma ceļš” — 11 cnt uz vienu liellopa vienību, „Brīvais ceļš” — 11 cnt, „Cīņa” — 10,9 cnt, Mičurina vārdā nosauktajā — 10,2 cnt.

Maz sulīgās barības sagatavots kolchozā „Aktivists”. Šeit lielu kļūdu pielaida kolchoza valde un zootehniks b. Jankovskis, viņi pavasarī nerūpējās, lai laikā tiktu sagatavota augsne lopbarības saknauģu dēstu audzēšanai. Dēstu trūkums kavēja laikā apstādīt piefermas laucipus. Kolchozos, kur laikus rūpējās par lopbarības krājumu nodrošināšanu ziemai, izaudzētas bagātas lopbarības saknauģu ražas. Tā Lisenko vārdā nosauktajā kolchozā piefermas laucipus pla-

tība šogad bija palielināta trīs reizes. Bagātas lopbarības saknauģu ražas izaudzētas kolchozā „Traktorists”. Šajos kolchozos jau gandrīz visi piefermas laucipi novākti.

Vairums kolchozos šogad sagatavots ļoti maz skābbarības. Papildināt tās krājumus pašreiz ir iespējams visos kolchozos, ieskābējot visas cukurbiešu lapas, un tas noteikti jādara.

Tas, ka rupjās lopbarības nepietiek, izvirza ļoti stingrā prasība — rūpēties par esošās barības uzglabāšanu un racionālu izmantošanu. Un tomēr kolchozu revīzijas komisijas un lauksaimniecības speciālisti ļoti pavisri un bezrūpīgi izturas pret rupjās lopbarības uzmērīšanu un glabāšanu. Nevienā MTS zonas kolchozā nav uzskaitīta visa rupjā lopbarība, sevišķi salmi. Tūlīt pēc siena ievākšanas šķūņos to uzmērīja vienīgi kolchozos „Brīvais ceļš”, „Jaunā gvarde” un „Proletarietis”. Kolchozos „Komunisma ceļš”, Lisenko vārdā

nosauktajā to izdarīja tikai pēc vairākkārtējiem aizrādījumiem. Mičurina vārdā nosauktajā kolchozā siens vēl nebija uzmērīts līdz 12. oktobrim, nemaz nerunājot par vasarāja un ziemāju salmiem. Ziemāju salmi šeit atrodas laukā pie šķūņiem. Līdzīgā tas ir kolchozā „Padomju Latvija”, kur aizslēgti tikai divi šķūņi, kā arī kolchozos „Brīvais ceļš”, „Spars”, „Leņina ceļš”, „Aktivists” un citos.

Visiem kolchoziem ir iespējams iegādāties šķiedrēno Pelču spirta rūpniecības. Gandrīz visos kolchozos ir kombainu salmi, kas sākuši bojāties. Tie jāieskābē kopā ar karstu šķiedrēni, jo tādā kārtā tiek iznīcinātas pelējumu sēnītes. Tas jādara nekavējoties, jo rupjās lopbarības trūkums prasa, lai tiktu izmantotas visas rezerves. Tāpat nekavējoties jāsakārto darbam salmu sautējamās ierīces un jāsakārto rupjās lopbarības iepriekš sagatavošana jau ar pirmajām tās izbarošanas dienām.

L. Priede

Pārskata un vēlēšanu sapulces komjaunatnes pirmorganizācijās

Tuvojas atbildīgs posms komjaunatnes organizāciju dzīvē — pārskata un vēlēšanu sapulces. Tajās komjauniešiem dziļi jāanalizē paveiktais darbs vai tiešām nevarēja padarīt vairāk, labāk, kur cēloņi neveiksmēm, jāparedz pasākumi darba uzlabošanai. Tādēļ jau tagad katram pirmorganizācijas sekretaram, komitejai nopietni jāpadomā par savas pirmorganizācijas darba perspektīvām. Sekretaram gatavojoties pārskata un vēlēšanu sapulcei, nepieciešams apspriesties ar partijas pirmorganizācijas sekretaru, komitejas locekļiem, komjauniešiem, jauniešiem, kolchozu, uzņēmumu un iestāžu vadītājiem. Tad būs vieglāk pirmorganizācijas turpmākajam darbam izvirzīt lietīškus, vajadzīgus pasākumus.

Ieteicams komjaunatnes pirmorganizācijām, sapulcēm gatavojoties, organizēt dažādus interesantus pasākumus: stafetes konkursus, izstādes, sacensības, kas sekmētu pirmorganizācijas darba aktivizēšanos. Par godu komjaunatnes rajona konferencei ir izsludināts pirmorganizāciju konkurss par labāko kultūras masu darbu, kura rezultāti tiks rezumēti konferencē. Tāpēc ikvienai komjaunatnes pirmorganizācijai jādara viss, lai uzlabotu kultūras darbu iestādē, uzņēmumā, kolchozā, iesaistītu vairāk komjauniešu un jauniešu mākslinieciskajā pašdarbībā. Konferencēs laikā tiks organizēta izstāde, kurā būs atspoguļota mūsu komjaunatnes revolucionārā pagātne un šodiena. Taču materiāli šai izstādei jāgatavo un jādod pašām komjaunatnes pirmorganizācijām. Ietei-

cams ikvienai komjaunatnes pirmorganizācijai izgatavot nelielu albumu par savas organizācijas dzīvi un darbu.

Jādomā arī par to, lai labāk, interesantāk notiktu pašas sapulces, lai tās kļūtu par pirmorganizācijas svētku dienu, darba skates dienu, laita jās netrūktu arī priekā un jautrības. Pagājušajā gadā vairākās komjaunatnes pirmorganizācijās, kā kolchozā „Venta”, I vidusskolā, Mičurina vārdā nosauktajā kolchozā un citur pēc pārskata un vēlēšanu sapulcēm rīkoja koncertus un dejas ar dažādām atrakcijām. Šo pieredzi ieteicams izmantot arī šinī gadā.

Lai sapulcēs lietderīgi un vispusīgi apspriestu un izlemtu visus darba jautājumus, ir īpaši mazskaitlīgajās komjaunatnes organizācijās, ieteicams pieaicināt arī aktīvākos jauniešus. Tā pagājušajā gadā darīja lauksaimniecības artēļa „Latvijas strēlnieks” un dažu citu kolchozu komjaunatnes pirmorganizācijas.

Lai vairotu ikviena komitejas locekļa atbildību par savu un visas pirmorganizācijas darbu, ieteicams sapulcēs noklausīties bez pirmorganizācijas sekretara pārskata arī atsevišķu komitejas locekļu atskaites. Pagājušajā gadā tā rīkojās gandrīz visās labākajās komjaunatnes pirmorganizācijās, un rezultāti bija labi.

Vajadzīgs panāk, lai pārskata un vēlēšanu sapulce sāktos noteiktajā laikā un tajā piedalītos visi komjaunieši. Šinī nolūkā sapulce laikus jāizziņo. Katrs neierašanās gadījums sapulcē ir liels disciplīnas pārkāpums, kas liecina par komjaunieša nepareizo, nenopietno attieksmi pret

darbu, par savas organizācijas biedru necienīšanu. Ikviens gadījums, kad komjaunietis neattaisnojošu iemeslu dēļ neierodas sapulcē, jāapspriež pirmorganizācijā.

Vispusīgi apspriest pirmorganizācijas darbu, atklāt un novērst trūkumus nav iespējams bez asas, lietīškas kritikas un paškritikas. Ja sapulce ir vērtaina, ar asu, godīgu kritiku un paškritiku, izsauc strīdus — tā ir interesanta. Ja kritikas un paškritikas sapulcē nav, tad tā notiek neinteresanti, neaudzina komjauniešus būt stingriem prasībās pret sevi un saviem biedriem. Tāpēc jāpanāk, lai pārskata un vēlēšanu sapulcēs netrūktu kritikas un paškritikas, lai tās būtu jo vairāk.

Visiem komjauniešiem jau laikus jādomā arī par to, ko ievēlēs par komjaunatnes pirmorganizācijas sekretaru un komiteju, ko izvirzīs par delegātiem uz rajona konferenci, kura notiks 1958. gada janvārī. Jāpanāk, lai šo jautājumu izlemtu ar vislielāko nopietnību, lai par pirmorganizācijas sekretaru un komiteju ievēlētu pašus priekšzīmīgākos, iniciatīvas bagātākos, aktīvākos komjauniešus un komjaunietes.

Rūpīgi un laikus sagatavotas, lietīši un interesanti organizētas pārskata un vēlēšanu sapulces palīdzēs komjaunatnes pirmorganizācijām sekmīgi realizēt dzīvē uzdevumus jaunatnes komunistiskajā audzināšanā, tās mobilizēšanā cīņā par partijas un valdības izvirzīto uzdevumu izpildi.

E. Erciņš,
komjaunatnes rajona komitejas
sekretārs

DROSMĪGA CĪNĪTĀJA PAR PADOMJU VARU

(Lizetes Smilgas atmiņas)

arī ir proklamācija uz muguras. Laudis izcēlās smieklī un policists aizbēga.

Vācu okupācijas laikā no 1915.—1918. gadam Kuldīgas nelegālajā organizācijā aktīvi darbojās šāms un tie biedri, kuri kara gados palika vācu karaspēka okupētajā teritorijā. 1918. gadā Kuldīgas partijas organizāciju vadīja no CK atsūtīts Šadeiko. Kad 1918. gadā Sarkanā Armija sagrāva Vācijas keizarišķo karaspēku un latviešu strēlnieki ar kaujām virzījās uz Rīgu, vācu štabi sāka atvikt savu regulāro karaspēku no Kurzemes. Oktobra revolūcijas ietekmē, tajā radās revolucionārs noskaņojums un disciplīnas sabrukums. Bet pēc Vācijas 1918. gada novembra revolūcijas, šī armija kļuva nespējīga cīnīties pret Sarkanā Armiju. Tādēļ līdz vācu dzelzsdziņvīzijas un citu imperialistu algotņu armiju iebrukumam, arī Kuldīgā bija it kā pamiers. Partija darbojās puslegālos apstākļos. Izdevām literatūru, sasaucām sapulces, kurās noskaidrojām starptautisko stāvokli un iztirzājām, kādi uzdevumi jāveic. Nodibinājām Kara revolucionāro komiteju. Komisars bija b. Ralle, sūtīts no CK. Štābs atradās tagadējā tautas tiesas mājā. Brīvprātīgās revolucionārās rotas mitne bija Gotliba mājā (tagadējais rūp-kombināta kantoris).

1919. gada sākumā vācu landesvera un citas kontrrevolūcio-

ru bandas noslepkavoja četrus revolucionārus... Gaili, Prūsi un citus. Viņus sarkanos zārkos, rotātus ziediem un vainagiem, biedri nesa uz kapsētu, bet pavadīja Kuldīgas darba laudis. Kontr-revolucionāri, kuri mūsu humanisma dēļ bija brīvībā atstāti, vēroja revolucionārus un vēlāk tos nodeva.

Sagaidot latviešu sarkano strēlnieku divizionu, pāri Ventas tiltam cēlām goda vārtus un izlikām sarkanos karogus. Bet jātnieku divizons ātri aizgāja uz Ventspili. Vēlāk viena daļa gan atgriezās, bet drīz sākās rīkojumu un 8. vai 10. februārī atstāja Kuldīgu. Mūsu revolucionārās gvardes vienības apguva militārās zināšanas, gāja izlūkos un apsargāja pilsētu. Dzelzsdziņvīzijas iebrukuma priekšvakarā notika liela sapulce, kurā bija runa par pilsētas aizsardzību un to, ka ienaidnieks ir pie Aizputes.

No rīta krēslā dzirdēju šāvienus, izskrēju uz ielas un redzēju, ka laudis bēg, saukdami, ka vāciešu ķēde ielenkusi pilsētu, šaujot visus, kas ir uz ielām, meklējot sarkanos. Pārdzirdītie vācieši un vietējie kontrrevolucionāri apšāva daudzus ielas un veda sagūstītos uz Gotliba māju, kur tos apšāva ar ložmetējiem. Sētas un ielas plūda asiņu straumēs. Kuldīgā noslepkavoja ap 300 cilvēku. Ievainotajiem, kuri bija ienestī slimnīcā, bēdēs plēsa nost no sa-

Brālīgajās republikās

Oktobra lektoriji

Igaunijas PSR Keilas kultūras namā atklāts Oktobra lektoriji un vēsturisko filmu festivāls, ko organizējusi Igaunijas PSR Politisko zināšanu un zinātņu popularizēšanas biedrības vietējā nodaļa kopā ar rajona izpildkomitejas kultūras nodaļu. Pirmajā dienā notika lekcija „Kā pār-

vērtusies pasaule 40 gados”. Festivala programā ir filmas „Leņins 1918. gadā”, „Baltijas deputāts”, „Prologs” un citas.

Oktobra lektoriji noorganizēti arī kūdras fabrikā „El-lamā” un daudzos republikas kolchozos.

Koka ķieģeļi

Kolchozā „Uus Elu” (Igaunijas PSR) būvē kūti 100 govīm. Kaut gan darbi uzsākti tikai pavasarī, ēka tagad jau pārklāta ar jumtu.

Būvdarbus ievērojami pātrināja vietējo būvmateriālu — izbrāķēto koku izmantošana. Tos sazāgē 40 centi-

metru garos gabalos, kurus samūra kā ķieģeļus, sastiprinot ar kaļķiem. Šādā veidā uzbūvētās sienas ir pietiekami stipras un izmaksā lētāk par ķieģeļu sienām. No ārpusēs un iekšpusēs tās pārklāj ar apmetumu.

Krāsainas kažokādas

Daudzu cilvēku uzmanību saista zilas, oranžas, violetas, kā arī dažādu citu krāsu un nokrāsu kažokādiņas. Šādas krāsu bagātības dzīvnieku pasaulē nav. Šīs kažokādiņas izstrādā Lietuvas PSR K. Gedra vārdā nosauktā Kau-

ņas kažokādu fabrika. Tik plaša krāsu gamma iegūta, lietojot īpašas izturīgas krāsvielas.

Uzņēmums jau izgatavojis pirmos tūkstošus šādu kažokādiņu.

Zivju miltu fabrika kolchozā

Lauksaimniecības artēlī „Tulevik” stājusies darba ierindā Igaunijā pirmā kolchoza fabrika, kas ražo zivju miltus. Fabrikā ir tvaika katli, dzirnavas un citas mašīnas, ko darbina septiņi elektrodziņi.

Fabrikas jauda ir līdz 500 kilogramiem zivju miltu die-

nā. Šos miltus izbaro kažokādu dzīvniekiem, jaunoļiem un cūkām. Kā izejvielu izmanto zivju kombināta atkritumus.

Fabriku var lietot arī kā graudu kalti. Tās caurlaides spēja ir 20 — 24 tonnas graudu diennaktī.

MŪSU ZEMES TĪRUMOS

Pie Donas pabeigta ziemāju sēja

Rostovas apgabala kolchozi un padomju saimniecības pabeiguši ziemas kviešu sēju. Ar šo kultūru apsēts 1.180 tūkstoš hektaru — par 100 tūkstošiem hektaru vairāk nekā pērn.

Mechanizatori drīzumā pabeigs rudens aršanu. Nākamā gada vasarāju sējumiem jau uzarts vairāk nekā 1 miljons hektaru.

Uzarts vairāk nekā pagājušā gada rudenī

Čkalovas apgabala kolchozi un padomju saimniecības nolēmuši sagatavot nākamā gada vasarāju sējumiem vairāk nekā 4 miljonus hektaru. Jau uzarti 3.815 tūkstoši hektaru — gandrīz par 800 tūkstošiem hektaru vairāk nekā līdz šim pašam laikam pērn. Turpinās neskarto zemju uzplēšana un papuvju aršana.

Pierakstījis L. Kārklā

Stingri ievērot arteļa statutus

Līdz šai dienai kolchozu „Lepina ceļš“, „Spars“, Mičurina vārdā nosauktā, „Komunisma ceļš“ kolchoznieku pilnsapulces nav izskatījušas un grozījušas Statutus. Lauksaimniecības arteļa „Imanta“ pilnsapulce grozījumus Statutus izdarījusi, taču Statutu joprojām nav reģistrēti rajona izpildu komitejā.

Daudzos rajona kolchozos rupji ignorē kolchozu demokrātijas principus. Piemēram, lauksaimniecības arteļi „Kopdarbība“ kolchoznieku kopapulce nav sasaukta kopš maija mēneša, neregulāri un ar lieliem pārtraukumiem notiek valdes sēdes. Līdz ar to kolchoznieki no arteļa lietu pārvaldīšanas tiek atstumti. Tāpat tas ir lauksaimniecības arteļi „Kurzeme“, kur notikušas tikai 2 pilnsapulces.

Liela daļa rajona kolchozu nav izpildījuši rajona izpildu komitejas 1957. gada 19. jūnija lēmumu, kas norāda ieviest vajadzīgo kārtību piemājas zemju izlietošanā. Nav izraudzīti kolchozu zemju mērītāji, piemēram, lauksaimniecības arteļi „Kopdarbība“, „Komunars“ u. c. Daudzām kolchoznieku sētām piemāju zemju apmēri pārsniedz Statutus paredzētos, tas sakāms par lauksaimniecības arteļiem „Komunisma ceļš“, „Kopdarbība“ un citiem. Tāpat piemājas zemes nav norobežotas ar stabiņiem.

Vairāki rajona kolchozi neievēro Statutu 11. un 12. pantā noteikto kolchozu iepēmu šādas kārtības un, proti, savlaicīgi netiek izdarītas iemaksas nedalāmajā fondā. Tā kolchozos „Padomju Latvija“ no 67,4 tūkstošiem rubļu iemaksājis tikai 10,6 tūkstošu rubļu.

Liela daļa rajona kolchozu neizpilda partijas un valdības lēmumu par kolchoznieku ikmēnešu avansēšanu. Līdzekļi, kas ieskaitīti spekontā kolchoznieku avansēšanai, bieži vien tiek izlietoti saimnieciskām vajadzībām. Piemēram, Ždanova vārdā nosauktā kolchozā no spekonta līdzekļiem līdz šā gada 1. oktobrim bija izņemti 73.147 rubļi, bet par izstrādes dienām izmaksāti tikai 53.633. Avansus kolchozniekiem izsniedz neregulāri.

Kuldīgas un Kabiles MTS pienācīgi nekontrolē Lauksaimniecības arteļu statutu ievērošanu kolchozos. Tas pats sakāms arī par ciemu padomēm un to izpildu komitejām. Lai gan vairākas ciemu padomes savās sesijās, izskatījušas jautājumu par socialistiskās likumības ievērošanu, tomēr pieņemtie lēmumi palika tikai uz papīra — par to liecina Statutu neievērošana (Induļu ciema padome).

Stingri jākontrolē, lai kolchoznieki neturētu vairāk lopu, neizmantoju vairāk piemājas zemju nekā tas Statutus paredzēts. Piemājas zemes no sabiedriskajām atdalāmas ar robežstabiņiem un kupicām. Jāizbeidz kolchozu pārvaldes demokrātisko principu neievērošana un reizi par visām reizēm jāpārkāp, lai kolchoznieku pilnsapulces, pilnvarnieku sapulces tiktu sasauktas paredzētajos termiņos. Jāuzlabo ciemu padomju izpildu komiteju, MTS, kolchozu revīziju komisiju darbs, diendienā kontrolējot Statutu ievērošanu.

F. Jaunbelzējs,
rajona izpildu komitejas
sekretārs

Izpildisim saistības ar valsti pirms termiņa

Uzdevums lopkopības produktu piegādē izpildīts

Lauksaimniecības arteļi „Traktorists“ šā gada obligāto gaļas piegādes uzdevumu un naturmaksu par MTS darbu izpildījis par 105 proc. Bez tam valstij pārdots 5,5 t cūkgaļas. Šogad kolchozs valstij jau nodevis 67 bekonus. Tos izaudzējusi Janina Kolevača. Līdz gada beigām cūkkoķe apsūļusi vēl nobaro nodošana valstij ap 40 bekonu.

Sekmīgi kolchozs nokārtojis saistības ar valsti piena piegādē. Valsts iepirkumā pārdots ap 70 t piena.

Saistības ar valsti izpildītas arī olu un vilnas piegādē. Par valstij pārdoto lopkopības produkciju kolchozs šogad iepēmis 210 tūkstoš rubļu.

V. Zile

Vilna valsts iepirkumā

Kolchoza „Grauds“ jau dis norēķinājušies ar valsti visos lopkopības produktu piegādes veidos.

Daudz lopkopības produktu kolchozs pārdevis valstij iepirkumā. Labi kolchozā atstāta aitkopība. Katra izstrādes diena, kas patērēta aitkopībā, dod ap 60 rubļu ienākuma. No aitas nocērp gādā ap 3,5 kg vilnas. Kolchozs šogad pārdevis valstij 125 kg vilnas plānoto 94 kg vietā. Valstij pārdots arī 200 olu vairāk nekā bija plānots.

F. Cērpijs

Dārzkopības jaunumi

Stikls, kā zināms, līdz šim ir galvenais materials, ko izmanto, lai ierīkotu gaisma caurlaidošus segumus siltumnīcās un lecektīs. Taču šis materials ir trausls, samērā dārgs, un tam vajadzīgi rāmji. Tāpēc pēdējā laikā zinātnieki un dārzkopji sākuši meklēt labu stikla aizstājēju. Latvijas Zemkopības zinātnieki pētnieciskā institūta darbinieki sadarbībā ar dārzkopjiem Ogres rajona kolchozā „Lāčplēsis“ veikuši plašus izmēģinājumus, izmantojot par gaisma caurlaidošiem segumiem dažādus elastīgus materials. Vislabākie rezultāti sasniegti, izmantojot tā saukto poliamida plēvi. Tas ir lēts, elastīgs un arī izturīgs materials, kas pēc izskata atgādina celuloīdu. Labās gaismas caurlaidības spējas padara to par vērtīgu stikla aizstājēju.

Mēs pārbaudījām dažādas seguma konstrukcijas, kas bija pārvilkas ar poliamida plēvi. Visērtākā un vislētākā bija vieglu konstrukciju uzstādīšana tieši uz dobēm. Mēs to darījām šādi. Pa dobes viduslīniju pēc katrām 2 metriem sadzinām mietipus, kas pacēlās 60 centimetrus no zemes. Uz tiem no viena gala līdz otram nolikām šķērskoku, kuram piestiprinājām

plēves malu. Pie katra otrā vertikālā mietā slīpi piestiprinājām balstu līdz dobes malai. Plēves apakšējā mala visā garumā tika piestiprināta pie seššķautņaina koka. Tādējādi, lai apsegtu vai atsegtu dobi, vajadzēja atīt plēvi vai uzīt to uz apakšējā šķautņainā koka. No otras puses šādu „telti“ nosedzām ar finieri vai dēļiem.

Šādus segumus aprīla beigās ierīkojām 500 kvadrātmētru platībā. Augsne dobēs drīz iesila, sasniedzot no plus 12° C līdz plus 18° C. Tas deva iespēju par divām trim nedēļām agrāk sākt gurķu un citu dārzeņu dēstu piķšanu. Pirmo ražu novācām jau 22. jūnijā. Un, lūk, šā darba rezultāti: izdevumi vienas 18 kvadrātmētru lielas dobes nosegšanai sasniedza tikai 90 rubļus, bet tīri ienākumi, pārdodot dobē izaudzētos dārzeņus, bija no 1.000 līdz 1.500 rubļiem. Viena kilograma agro gurķu pašizmaksa nepārsniedza pat 60 kapeikas.

Tas viss liecina, ka ir ļoti izdevīgi plaši izmantot vieglos pārsegumus no plēves.

N. Gončaruks,
Ogres MTS galvenais agronoms,
Latvijas Zemkopības zinātniski pētnieciskā institūta aspirants

(LTA)

P. GULBINSKIS

DIVPADSMIT DIENAS ČEĶOSLOVAKIJĀ

(CEĻA PIEZĪMES)

Pirmā diena Čehoslovākijā

Nelietlajā Latvijas PSR patērētāju kooperācijas darbinieku grupā (9 cilvēki) 3. septembra vakarā atstājam Rīgu un ar vilcieni Rīga-Kijeva dodamies ceļā. Starptautiskās akcionāru sabiedrības „Inturist“ PSRS nodala lūgumā sagaidām pārējo mūsu grupas locekļus no Igauņijas, Lietuvas un Maskavas. Izbraucot uz pierobežas staciju Čopu, mūsu grupā jau 34 cilvēki.

Izbraucam stacijā Černa pie Tisas, un tad turpinām ceļojumu Čehoslovākijas ceļošanas biroja „Čedok“ pārstāvja tukšgida pavādībā. Iegūstam vietas pie vagonu logiem un priecājamies par plašajiem kukuruzas un saulespuķu laukiem, kas stipri atgādina Ukrainas laukus. Jau pirmajās stundās Čehoslovākijas teritorijā var pārliecināties par zemnieku darba mīlestību, ar kādu tie apstrādā un apkopj katru pēdu zemes. Jo tālāk braucam, jo skaistāka kļūst apkārtnē. Apasie pauguri kļūst arvien lielāki, pārējot pakalni grēdās, vietām izceļoties ar lielām augstienēm. Cik iespējams, apstrādātas pat visstāvākās kalnu nogāzes. Saurās zemes strēmeles stiepjas no pašām kalnu virsotnēm un izskatās kā mākslinieciski darināta glezna.

Pēc pašu čehu izteiciem, zeme viņiem esot laba, tikai ļoti nepietiekami, tādēļ arī katrs zemes stūrītis tiek apstrādāts ar lielu rūpību.

Ne par velti Čehoslovākijā, ar apmēram 13 miljoni iedzī-

votājiem, ir viena no visbiežāk apdzīvotām valstīm pasaulē — 102 cilvēki uz km².

Pēc ciemu un ciematu izvietojuma lielo iedzīvotāju blīvumu neizjūt, jo visā Čehoslovākijā, kā mēs paši vēlāk pārliecinājamies, atsevišķu lauku māju nav, kā tas ir pie mums. Ciemi viens no otra atrodas pat 10—15 km attālumā.

Visā brauciena laikā varēja vērot varenu celtniecību: ceļ saimniecības ēkas padomju saimniecībās un kolchozos, pārceļ veselus ciematus.

Apgabala centrā Gotvaldovā

Setinas stacijā mūsu grupu sagaida Čehoslovākijas pārstāvis. Komfortablais autobuss „Škoda“ mūsu grupu pa kalnaino, likumaino, bet skaisto ceļu atvērta līdz Gotvaldovai.

Braucam garām ciemam, kas ar savu spodiņiem atgādina mūsu jaunākās pilsētiņas. Ka tuvojamies Gotvaldovas pilsētai, liecina Eiropā garākais apavu fabrikas „Svit“ skurstenis (140 m) un fabrikas desmitstāvu celtnes, kas redzamas jau pa ceļam.

Iekārtojamies viesnīcā, jeb kā viņi sauc „Hotel Moskov“, kas ir grandiozāka ēka visā pilsētā. Pēc nelielas atpūtas tiekamies ar viesmīlīgajiem pilsētas iedzīvotājiem. Viens no viesnīcas 800 istabām un zālem organizēts pilnīgs pašdarbības koncerts, ko ar sajāsmu noklausāmies, apmaiņāmies ar dziedātajiem piemīļajiem lietņiem. Pēc vakariņām mūs uzaicina paskatīties, kā pavada savu brī-

vo laiku Gotvaldovas jaunatnē. Vīsiem par brīnumu izrādās, ka mūsu viesnīcas 12. stāvā, tā sakot, vīrs jumta trīspuķu laukumā, kur mūs paceļ 12 vietīgs lifts.

Attēlā: skats uz Gotvaldovas centru.

Ne tik liels pārsteigums bija par jaunatni, kas deļoja ļoti piekļāvīgi, kā par brīnišķīgo skatu, kas paverās mūsu priekšā uz visu pilsētu naktī no augstākās mājas jumta. Svaigs, silts, veselīgs gaiss, laba mūzika un moderna, liela glāze slavenā Pilzenes alus — tā ir veselīga un kultūraslīga atpūta Gotvaldovas jaunatnē katru vakaru vīrs šīs skaistās celtnes.

Apavu „karalis“ „Svit“
Katrs, kas iegādājies Čehoslovākijā ražotus apavus, noteikti būs ievērojis apavu zolē iespiestu fabrikas nosaukumu „Svit“. Mūsu pirmā ekskursija

Attēlā: apavu „karalis“ „Svit“.

Čehoslovākijā bija uz šo fabrikas, vārda tiešā nozīmē, ir apavu karalis. Gadā tā ražo apmēram 1200 apavu modeļu un diennakti izlaižot 160 tūkstošus pāru apavu. Ka apavu rūpniecība Čehoslovākijā ir ļoti attīstīta un ražotajiem apaviem ir laba slava, liecina kaut vai tas, ka apavu fabrika „Svit“ pārdod apavus 90 valstīm.

Līdz socialistiskās iekārtas nodibināšanai Čehoslovākijā apavu fabrika piederēja amerikāņiem Batja. Uzsācis apavu ražošanu no nelielas darbnīcas, Batja, ļoti pārdomāti un nežēlīgi ekspluatējot strādniekus,

uzcēla vienu no lielākām apavu fabrikām Eiropā.

Tagad Tautas valdība uzcēlusi daudzus dzīvokļu korpusus strādniekiem, jo fabrika strādā apmēram 28000 strādnieku. Tie apgādāti ar visām ērtībām — bērnu dārziem, slimnīcām utt. Apavu fabrikas sarkanajā stūrī fabrikas arodbiedrības komiteja kopā ar Padomju Savienības un Čehoslovākijas draudzības biedrības pārstāvjiem organizēja pieņemšanu, kurā iepazīstināja mūs ar darbu apstākļiem un atbildēja uz mūsu jautājumiem.

Fabrikas „Svit“ kultūras pili

Viesmīlīgie fabrikas saimnieki tālāk mums parādīja fabrikas strādnieku kultūras pili, kur darbojas simfoniskais orķestris un dažādi mākslinieciskās pašdarbības ansambļi. Vispirms uzmanību saistīja nerastīti lielas ērģeles, kas kā vēlāk noskaidrojās, ir vienas no lielākajām Eiropā. Ērģeles darbina elektropneumatiskā iekārta. Tās sastāv no četrām kārtām klaviatūras un 15 registriem.

Mums palaimējās palāgt vienu no kultūras pils darbiniekiem, un viņš atskatīja dažādas muzikas gabalus. Ērģeles var dot gan zvānu, taures, flautas, ksilofona un citu muzikas instrumentu skaņas.

(Turpinājums sekos)

„Sarkanais metalurģs” — „Vulkans” 4:1

Kārtējā un priekšpēdējā LPSR I grupas meistariības izcīņas spēlē „Vulkans” tikās ar turnīra lideri Liepājas „Sarkanā metalurģa” komandu.

Jau spēles sākums kuldīdzniekiem nesola nekā laba. Viņiem nelaimējās izlozē, jāsāpēl pret stipru vēju un liepānieki bieži apdraud vulkaniešu vārtus. Tomēr pirmās 20 minūtēs rezultāts vēl ir 0:0. Seko kāda „Vulkana” aizsargu spēle, bet neprecīzs sitiens un bumba pašu vārtu tīklā. Jāatzīmē, ka šis, pēdējās divās spēlēs, jau ir ceturtais gadījums, kad kuldīdznieki iesit bumbu savos vārtos un palīdz pretiniekam uzvarēt.

Līdz puslaika beigām „Vulkans” zaudē vēl divus vārtus, bet atgūst tikai vienu. Pie rezultāta 3:1 liepānieku labā komandas dočas atpūtā.

Otrajā puslaikā kuldīdznieki neprata izmantot vairākas izdevības, lai rezultātu izlīdzinātu un zaudēja vēl ceturto vārtus. Peluīti uzvarēja liepānieki ar rezultātu 4:1.

Tā vien liekas, ka „Vulkana” futbolisti spēlē vājāk kā sezonas sākumā. Sevišķi neprecīzas ir piespēles, nevajadzīga ir kavēšanās ar sitieniem pa vārtiem un brīžiem pavirši spēlē aizsardzībā.

A. Zars

Skolnieki sacenšas vieglatlētikā

Izmantojot katru sacensībām izdevīgu dienu, Ēdoles septiņgadīgajā skolā nesen notika sacensības vieglatlētikā un noslēdzās rudens krosa sacensības.

Vieglatlētikā vecākajā grupā panākumus guva skolniece Lūcija Lūcija, uzvarot 60 m skrējienā ar rezultātu 8,4 sek., bet tāllēkšanā 4,39 m.

Zēniem tajā pat grupā E. Lapinš uzvarēja 60 m skrējienā, bet granatu aizmeta 45,50 m.

Vidējā grupā sekmīgi startēja Ķinenieks un A. Kaminska. Pavisam EGDA normas iz-

pildīja 21 skolēns, un 6 audzēkņi veica GDA normas.

Rudens krosā 500 m skrējienā meitenēm uzvarēja L. Lūcija, uzrādot laiku 1:32,5. No viņas nedaudz atpalika Vizma Matroze un Ārija Caune.

Zēniem pārkais bija E. Lapinš. Jauniešiem 800 m skrējienā uzvarēja Barenis, bet 1500 m — A. Māliņš.

Patlaban fiziskās kultūras kolektīvā notiek skolas čempionāta turnīrs galda tenisā skolēniem.

N. Rutks, fiziskās audzināšanas skolotājs

No visa kā...

INTERESANTI SKAITĻI

Visā pasaulē katru gadu izdod apmēram 5 miljardus grāmatu. Skaitlis milzīgs. Bet pēc žurnāla „Kurjer Junesko” ziņām tas ir tikai 2 grāmatas uz katru mūsu planētas iedzīvotāju, ieskaitot bērnus un vecus.

Kur izdod visvairāk grāmatu? Padomju Savienībā ir pilnīgi likvidēts analfabetisms. Lūk, ziņas par 1955. gadu. PSRS izdeva 54.732 grāmatas vairāk kā 1 miljardu metienu. Japānā, kura ieņem otro vietu grāmatu izlaidšanas ziņā, izdeva 21.653 grāmatas. Padomju varas gados, precīzāk no 1918. gada līdz 1955. gadam izdots 1.268 tūkstoši dažādu nosaukumu grāmatu 18 miljardu metienu.

Padomju Savienība ieņem pirmo vietu pasaulē ne tikai oriģināldarbu izdošanā, bet arī tulkojumu izlaidšanā. 1955. gadā PSRS izdeva 4.282 tulkojumus, divas reizes vairāk nekā Vācijā (Vācija ieņem otro vietu tulkojumu ziņā — 2.056 grāmatas). Pēdējos divos gados tulkojumu grāmatu skaits vēl palielinājies. Tikai 1956. gadā vien izdotas 540 tulcotas grāmatas 7,5 miljonu metienu.

PSRS ir vairāk nekā 300 grāmatu izdevniecību. Valsts literatūras izdevniecība vien pagājušajā gadā laida klajā

516 grāmatas 83.000.000 eksemplāros.

Vēl daži interesanti skaitļi. Visvairāk grāmatu iznāk angļu valodā — 22 procenti, otrā vietā ir krievu valodā izdotās grāmatas (17 procenti). Bet vislielākā bibliotēka pasaulē ir V. I. Leņina vārdā nosauktā valsts publiskā bibliotēka „Maskavā”. Šajā bibliotēkā ir vairāk nekā 19 miljonu grāmatu. M. E. Saltikova — Ščedrina vārdā nosauktā Leņingradas bibliotēkā ir 10 miljonu grāmatu, tikpat, cik apmēram lielākā ASV bibliotēkā Vašingtonā. Viņām seko Parīzes un Ņujorkas publiskās bibliotēkas ar 6 miljoniem grāmatu.

Pirmo vietu tulkojumu ziņā ieņem lielā krievu rakstnieka klasika Leva Tolstoja darbi. 1955. gadā L. Tolstoja kopotie raksti, atsevišķi romāni, lugas, noveles iznāca 22 valodās, Maksima Gorkija darbi 19 valodās. Dostojevska un Turgeņeva darbi tika tulkti 18 valodās. Abu pēdējo rakstnieku darbi pieder pie visvairāk lasītiem darbiem. A. Puškina darbi 1955. gadā tika tulkti 17 valodās.

Tie ir vispopulārākie, visvairāk lasītie krievu rakstnieku darbi. Un beidzot vēl viens skaitlis, kuru pieminēja V. I. Leņins 1913. gadā: „Krievijā

„Mūžīgās” jaunceltņes

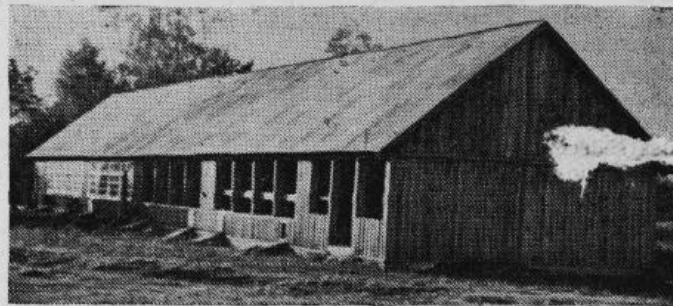
Pirms vairākiem gadiem kolchoza „Latvijas strēlnieks” valdes viri nolēma un pilnsapulce apstiprināja, ka jācēl jauna kūts slaucamām govīm.

Pēc tam kolchozā varenī saspārojās. Viri mežā kokus grieza kā sēnes. Pieveda pie gate- ra un tūdaļ sazāģēja.

Slaucējasbb. Zile un Kulberga, kuras pat no savu dzīvokļu logiem varēja redzēt rosmi jaunās kūts būvlaukumā, nopriecāties vien nevarēja, ka reiz arī par brūnājam sāk domāt.

Tācu cik ātri būvētāji ķēras pie darba, tikpat ātri apstājās. Tālāk par būvkoķu savešanu un skābarības torņa uzcelšanu triju gadu laikā viņi nav tikuši.

Redzēdami, ka liellopu kūts celtniecība nekust no vietas, kolchoza vadītāji nolēma ķerties pie vieglāka objekta — putnu kūts būvēšanas. Ātri pār-

veda no viena būvobjekta uz otru sagatavotos būvmateriālus. Un jāsaka, ka divu gadu laikā stāvu uzcēla (skat. foto), bet tālāk atkal nekust no vietas.

Vai arī šoziem kolchoza vis-

tas mitināsies nelielajā cāļu mājā būvētāju nevižības dēļ, to lūgšim paskaidrot kolchoza priekšsēdētājam b. Rozītim un pie reizes atgādināsim, ka arī slaucējas gaida apsollito kūti.

A. Krauklis

Slaisti kolchozā

Kabiles ciema kolchozā „Graudis” vairāki arteļa biedri nepildīda brigadieru rīkojumus, aizbildinājas ar slimību un izvairās piedalīties sabiedriskajā darbā. Tādi ir Tekla Drinka un Jānis Šašinskis. Strādājošos savos piemājas laucīņos, viņi nejutās slimi, bet kolchoza darbā nepiedalās.

(Fakts)

Brigadieris Teklu sveic, Lai arī vārdus viņai teic: „Darbīgš šodien darāms būš, Vai varu norīkot es Jūs?”

„Darbā rīkot varat kaķus, Ja Jums klausā — arī zaķus! Esmu slima — krūtīs spiež, Sirdi kā ar nazi griež.”

Kad brigadieris projām jau, Tekla slima tad vairs nav. Ķer tā spaiļus, grozus, nēšus, Skrien uz savu dārzu lēksus Ansis Asais

Ko viņi naktī meklē pie Rumbas

Tovakar, tāpat kā citus, Ventas ūdenī mutoļodami vēlās Rumbā, pie debesīm gaišs mēness. Pulkstenis rādīja vienpadsmito vakara stundu. Ventas labajā krastā pie Rumbas pulcējās bars nelegālo zvejnīku. Viņi labi zina, ka te nēģus ķert aizliegts.

Kad milicijas darbinieki pārsteidza kaislīgos zvejnīkus, tie, kā saka, laidās lapās. Dažam izdevās izsprukt, dažs atstāja trofejas nēģus, zvejas rīkus.

Šo nēģu mīļotāju pulkā bija arī bariņš skolnieku. Lūk, tiri nobijušies stāvēja Anatolijs Šeiss, Aleksandrs Vasiljevs, Anatolijs Saņegins. Viņi ir pilsētas II vidusskolas audzēkņi. Dažs no viņiem sacīja, ka klases audzinātāja esot skolotāja Gžibovska.

Interesanti, kādos skolēnu noteikumos paredzētas tik vēlas pastaigas pie Rumbas un ko par to saka skolas vadība un šo jauniešu vecāki?

J. Krauklis

lasīt un rakstīt pratēju ir tikai 21 procenti”. Bet tas bija tikai nedaudz agrāk kā pirms 40 gadiem.

Septiņi gadi letargijas miegā

Par sabiedrisko darbu ministru Jodpuras štātā (Indija) strādāja Bopalchads Lodcha. Uzzinājis, ka, uz aizdomu pamata, viņš tiek atbrīvots no darba, bijušais ministrs pieprasīja izmeklēt viņa lietu.

Izmeklēšana nenotika. Lodcha visu laiku dzīvoja nervu sasprindzinājumā un nospiegtā garastāvoklī. Pēc pusotra mēneša viņš iegrīma dziļā letargiskā miegā. Ārņemju laikraksti ziņo, ka Lodcha pilnīgā letargijā atradies nepārtraukti 7 gadus. Visu laiku slimnieks gulējis kā miris, ne reizi nav atvēris acis un nav izrunājis neviena vārda.

Slimnieku baroja mākslīgi

ar šķidru barību. Katru dienu slimniekam injecēja vitamīnus, masēja muskuļus un visus 7 gadus pēc katras pusstundas, lai neapstātos asinsritkošana, pārmainīja ķermeņa stāvokli. Ceturtajā letargijas gadā Lodcha saslima ar plaušu karsoni, kuru izdevās pārslēst ar penicilīnu. 1951. gada beigās slimnieks saslima ar malariju. Slimības pirmā dienā temperatūra cēlās līdz 40. grādiem, bet nākamā rītā nokritās zem normalās. Šajā dienā slimnieks sāka tikko manāmi kustināt roku pirkstus, bet dienu vēlāk arī kāju pirkstus. Pēc dažām dienām pirmo reizi pēc 7 gadiem slimais atvēra vienu aci un pēc mēneša jau varēja pagrozīt galvu un uzņemt barību. Slimā redze atgriezās pēc vairākiem mēnešiem. Pilnīgi

slimais atmodās pēc gada.

Pazīstamais indiešu psihiatrs Nalinkants Sunderdži konstatēja, ka Lodcha slimojis ar tā saukto katonisko letargiju.

Letargijas gadījumi reģistrēti arī agrāk, bet ne ilgāk kā 5—6 mēneši.

Ārņemju laikraksti ziņo, ka nesen Lodcha savā ģimenes vidū nosvinējis savu 75. dzimšanas dienu. Lodcha ir pilnīgi vesels un slimība nav atstājusi ne fizisku, ne psihisku iespaidu.

Redaktors A. Blūms

Pigožnis, Tekla Aleksandra m., dzīv. Kuldīgā, Stachanoviču ielā № 14, ierosina laulības šķiršanu pret savu viru Pigožni, Jāzēpu Pēteru d., dzīv. Kuldīgā, Viljamsa ielā № 46.

Lietu izskatīs Kuldīgas rajona tautas tiesa.